

Anděl Páně V01_20190106

		1. NEBE	2. HRAD	3. LOUKA	4. HRAD	5. KOSTEL	6. ŠATLAVA	7. HRAD	8. KOSTEL	9. NEBE
Petronel	LaPo	X								X
Petronel 2	JaVo			X	X	X	X	X	X	
Uriáš	MaKo	X		X	X	X	X	X	X	X
Bůh	RoRi	X								X
Marie	TeKu	X				X				
Ježíšek	DoOp	X								
Veronika	SaMo	X								
Mikuláš	HyJo	X								
Gabriel	PeZi	X								
Hrabě	PeNe		X						X	
Žebrák	JaOp						X	X	X	
Dorka	O1Ho		X		X		X	X		
Správce	AnLu		X		X		X	X		
Rychtář	PeBu						X	X		
Klíčnice	DrOp		X		X		X	X		
Róza	MaOk		X					X		
Duše 1	AnSc	X						X		
Duše 2	KaLu	X						X		
Duše 3	V1Ja	X						X		
Dráb 1	ZdKub						X	X		
Dráb 2	LaNo						X	X		
Sluha	V1Ja		X					X		
Andělé	Fioretto	X								
Čert	JiZe	X								
Kůň								X		

1. NEBE

(Marie budí Petronela a ten se přetáčí na druhý bok)

Marie: Petroneli, Petronelku, vstávej. Ježíšku, umejt!

(Přibíhá Ježíšek a zlobí Petronela)

Ježíšek: Dobré jitro

Marie: Dobré jitro

Petronel: Dobré jitro, Ježíšmarjá. To už je tolik hodin? Zdrávas Maria.

Marie: Jak ses vyspal, Petronelku?

Petronel: Špatně, sv. Anna mi sebrala teplou peřinku *(Ježíšek se myje v umyvadle a Marie s Veronikou pečou cukroví)*

Marie: Ježíšku, pořádně, i uši. Veroniko, prosím tě podej mu ručník.

Veronika: Ježíšku, Ježíšku, pusinku. *(Veronika utírá Ježíškovi obličej a na ručníku zůstává otisk, Ježíšek odchází za ostatními andílky)*

Marie: Ježíšku, kam letíš?! A co snídaně?

Ježíšek: Jdu si hrát s Jidášem.

Marie: Aha, a ne že přijdeš s pláčem jako posledně

(přichází Mikuláš, táhne pytel a chce, aby mu Petronel pomohl)

Mikuláš: Petroneli, pojď mi pomoct.

Petronel: Ale já mam zkoušku.

Mikuláš: Stejně už jdeš pozdě, honem!

Marie: Mikuláši, to ti po letošní nadílce zbylo tolik fíků a rozinek?

Mikuláš: Ještě dva pytle mandlí a oříšků. Ale za to došlo uhlí a brambory.

(Petronel se motá kolem stolu a vyrazí Veronice mísu z ruky)

Mikuláš: Prosím tě, nemotej se tady. Běž, běž.

Petronel: Jdu, jdu. *(Petronel běží na zkoušku sboru)*

Gabriel: Tak, aby jsme Jéééžíškovi k narozeninám neudělali ostudu.

(Začínají zpívat a Petronel zpívá falešně, Gabriel přerušuje zkoušku)

Petronel: Ještě jednou? Ještě jednou?

Gabriel: Ty, VEN!!!

Petronel: Já nemůžu za to, že zpívají falešně.

Gabriel: Ty, VEN!!!

(sbor odchází, Petronel také. Marie a Veronika pečou cukroví a Petronel jim pomáhá)

Petronel: Kdybych dostal pořádnou příležitost.

Marie: Tak si to tak neber, Petroneli.

Petronel: Když já se snažím, matko Boží.

Veronika: Tak nám tedy pojd' pomoct. Podej plech!

Petronel: Se vším pomůžu. *(Petronel podává plech a při tom upadne. Přichází Pán Bůh)*

Bůh: Pane Bože, co tu zase provádíte?

Petronel: Já, jsem to, to.

Marie: Trochu zbytečná otázka, když jsi vševědoucí, ne? A neber své jméno nadarmo.

(Všichni odchází ze scény na scéně zůstane jen Petronel a Bůh)

Petronel: Já se tak snažím, Pane Bože, ale zatím jsem nedostal příležitost.

Bůh: Tak proč si nepřišel za mnou? Svatý Petr šel pro kapry, tak?

Petronel: U nebeské brány, jááá?

Bůh: Zasloužíš dostat nějakou příležitost. Nic to není, Uriáš ti se vším pomůže

Uriáš: Sláva, hosana, Bože všemohoucí.

Petronel: Ale, je to složité.

Bůh: Já ti věřím, Petroneli.

Petronel: Nezklamuj mě, Bože Všemohoucí. Žádný hříšník mi neproklouzne.

Bůh: Ne, že mi ho zkazíš, Uriáši! *(Pán Bůh odchází)*

Uriáš: Prý seš pěkněj matla!?! *(klepání na bránu)*

Uriáš: Máš tady zákazníka

Petronel: Já? Ne! Ty! *(vchází duše)*

Duše 1: Pochválen buď Pán Bůh

Petronel: Až na věky. Svědomí! (*chce notes a čte*) Hubáčková Terezie, vdova. Já tady čtu, hrozná drbna, na nikom nenechala nit suchou. To je těžký hřích

Duše 1: No ale Božítku, snad také něco dobrého?!

Uriáš: Nezdržuj, hod' ji na váhu!

Petronel: Drbnu vážít nemusíme, ta je tvoje, Uriáši. (*další duše se bere lili*) Jedeš! Svědomí!

Duše 2: Já jsem ctihodná abatyše Magdaléna, já do ráje patřím.

Petronel: V mládí kradla bonbóny a lkala.

Uriáš: Lhala! Ty matlo.

Petronel: Tak to je jasné, rovnou dolu. (*vchází další duše*) A co ty? Svědomí!

Duše 3: Lorenc, jméno mé. Já jsem dělal celý život drába.

Petronel: Cože to? Drába? Tak ten je, Uriáši, také tvůj.

Uriáš: Se svatým Petrem, abych se hádal o každého mordýře a ty nám šoupneš i abatyši. No, tak máme naděláno, co tohle? (*Vytahuje karty*)

Petronel: Fuj! Čertovo obrázky!

Uriáš: Ale, čertovo. Proč myslíš, že se jim říká mariášky? Áve - Má-ri-á-šky! Chápeš? Dáme partičku? (*Uriáš s Petronelem mastí karty a u brány se hromadí duše a klepají*)

Petronel: Polední pauza!!! (*Přichází pán Bůh*)

Uriáš: A eso, a eso, král, sláva hosana!

Petronel: Jaká sláva? Jaká (*uvidí pána Boha*) sláva na Výsostech.

Bůh: Tak ty si tady mastíš karty a před branou ti stojí neodbavené duše!

Petronel: Stejně si žádná nezaslouží.

Bůh: Jak to víš?

Petronel: Všechny, které jsem zatím prověřil, šly zatím dolů.

Bůh: Ukaž mi jejich svědomí!

Petronel: Neobstály! Tady Hubáčková byla drbna, Abatyše kradla a Lorenc?

Bůh: Hubáčková vychovala deset dětí a čtyři sirotky. Abatyše Magdaléna pomáhala chudým a nemocným. A Lorenc nikomu v životě neublížil!

Petronel: Ale to pak může do ráje kde kdo!

Bůh: Místa je tu dost!

Petronel: Já si toto nemůžu vzít na svědomí. Tady musí panovat pevnější ruka.

Bůh: To bych podle tebe měl řídit každý lidský krok?

Petronel: No stejně se bez tvé vůle nepohne ani stéblo trávy.

Bůh: Za tahle tvá slova tě trest nemine. Máš jeden den k tomu, abys sám jediného smrtelníka pohnul k pokání. Pokud ne, sám padneš do pekla, mezi padlé anděly.

Marie: Pane Bože zrovna o adventu.

Bůh: Půjdeš na svět jako nejubožejší z ubohých a uvidíme, jak obstojíš.

Petronel: Pane Bože, slitování!

Uriáš: Pozdravuj dole. Pápá.

Bůh: Ty půjdeš za ním, dal jsem ti ho na starost, ne k pokoušení. *(Marie smutně kouká)*

Bůh: Moc se jich nezastávej, já vím, co mi chceš říct. Miluj bližního svého. A víš, co já ti, Maruško, na to řeknu? Blbce ze mě nikdo dělat nebude!

2. HRAD

(Nad ránem přichází hrabě z krčmy a Dorka s Josefem ho podpírají)

Hrabě: Šenkýřko, platím za celou hospodu! *(Rozhází peníze, Dorka je chce knížeti podat)*

Klíčnice: No, jděte, jděte. Já to jeho milosti posbírám. *(Dorka, hrabě a Josef odchází, klíčnice sbírá peníze sobě do kapsáře. V kuchyni Róza zadělává vánočku a přichází Dorka z trhu s nákupem)*

Róza: No kde seš tak dlouho? Jak můžu zadělat vánočku bez rozinek?

Dorka: Ale pěkný měli, paní Rózo.

Róza: To jste je tam sušili? Nebo, co? Ááá, dobrá. *(ochutnává)* A copak, seš nějaká nevyspalá?

Dorka: Když jeho hraběcí milost přijela až nad ránem

Róza: Jo, děvečko, to si zvykneš. Dokavat žila paní hraběnka, tak to milost pán sekal latinu. Ale on je mladý pán docela hodný. Jenže se nenaučil o to panství pečovat. A správce ho odře až na kost. *(Dorka dostane od Rózi jablko. Dorka donese snídani hraběti a ten ještě spí. Dá mu do ruky jablko a odchází. Potká správce)*

Správce: Copak jsi tam dělala, Dorka?

Dorka: Donesla jsem hraběti snídani, pane správče.

Správce: Jen jestli si tam nekradla, tady se moc krade.

Dorka: Já ne, nikdy!

Správce: Koukej se snažit, Dorka. Cumplocha tady nestrpím. A co, už tady máš na zámku nějakého mládence?

Dorka: Ne.

Klíčnice: Jak to, že tady ještě nevisí to jmelí?

Dorka: Hned, panno klíčnice.

Správce: Představte si, že se zase ztratily stříbrné lžičky, panno klíčnice.

Klíčnice: Zase?

Správce: Však my toho zlodějíčka chytíme! *(Hrabě vstává a jde do sálu, kde Dorka věší jmelí. Zakopne a padne hraběti do náruče)*

Dorka: Odpustíte, Vaše Milosti.

Hrabě: Ty jsi ale hezká.

Správce: Dobré ráno, Vaše Milosti, nesu nějaké účty k projednání.

Hrabě: Už zase?

Správce: Ano. Zase, zase. Číst to ani nemusíte, vy to jenom podepíšete.

Hrabě: Hej, ty! *(otáčí se na Dorku)* Chceš jablko? *(hází jí jablko)*

3. LOUKA

(Petronel 2 a Uriáš jsou na zemi a Uriáš pomáhá Petronelovi stoupnout)

Petronel 2: Děkuji ti, dobrý. Mizero. Ty jsi mě do toho dostal.

Uriáš: Já? Já jsem také v maléru, ty duše jsme zaevidovali, kde teď seženu náhradu.

Petronel 2: Prosím tě.

Uriáš: Petroneli, na, abys neřekl, že čert nemá srdce.

Petronel 2: Co je to?

Uriáš: Čertovská mošna, stačí vyslovit přání a klepnout na ní rukou.

Petronel 2: Fuj, ty karty už mi dneska stačily.

Uriáš: Jak si chceš poradit? Kde vezmeš toho hříšníka?

Petronel 2: Nám andělům stačí dvě, tři modlitbičky a dosáhneme toho, co si přejeme. Sleduj!
(modlí se) Pane Bože, dej, ať tu mám natotata napraveného hříšníka! Asi má moc práce.

Uriáš: Chichichi. To sis neměl starého pána rozhněvat.

Petronel 2: Ty, Uriáši, a jak se to jako s tou mošnou?

Uriáš: Tobě ta mošnička nesplní ani ťuk, jenom smrtelníkům.

Petronel 2: Tak to je mi ta mošna potom na nic.

Uriáš: Myslíš? Když přijdeš na to, co si přejou, tak je třeba skrz to přání napraviš. *(Uriáš odchází)*

Petronel 2 – Uriáši! Počkej! Kam jdeš?

Uriáš: Za lidma.

Petronel 2: Počkej, přece mě tu nenecháš? Počkej! Uriáši! *(přicházejí k žebříku)*

Uriáš: No, tady je to samý hříšník, je to cejtít na sto honů.

4. HRAD

Petronel 2: Bud' klidnej, do půl hodiny je to tam samej kandidát na svatořečení.

(Petronel 2 klepe na vrata otevře Dorka)

Petronel 2: Pochválen.

Dorka: Až na věky, otče, ale...

Petronel 2: I žebravým mnichům?

Dorka: Taky.

Petronel 2: Ani talíř polévky?

Dorka: On pan správce...

Správce: Co tady chce ten špindíra?

Petronel 2: Jaký špindíra, já jsem Boží posel, klekni na kolena, ty hříšný pyšníku!

Správce: Pyšníku? Ven, nebo pustím psy!

Klíčnice: Jo tak, Boží posel? Většího pobudu na nebesích už neměli? Táhni, odkud jsi přišel!

Petronel 2: Pomni děvče, zítra je Štědrý den.

Klíčnice: Já ti dám Štědrý den, jedeš odsud?!

Petronel 2: Boží posel, pošlý bozel, Anděl Páně! *(Klíčnice koštětem vyhání Petronela)*

Klíčnice: Táhni!

Správce: Tady nemá žebrota co pohledávat! *(Petronel utíká za Uriášem)*

Petronel 2: Hříšníci, počkejte já vás napravím, to se budete divit. *(upadne)*

Uriáš: A hele, padlej anděl. Už se ti to blíží.

Petronel 2: Ale kdepak, do večera budou všichni jako beránci a pak hurá nahoru.

Uriáš: Co takhle hurá dolů, kamaráde?

Petronel 2: Hahaha *(vrací se k hradu)* Tak a jsem v koncích. Tady mi pomůže jen zázrak.

Dorka: Otče, pojdte, dám vám něco k jídlu.

Petronel 2: Proč jsou tady na sebe lidi tak zlí?

Dorka: Zlí? Znáte lidi, každý se za něčím žene.

Petronel 2: A za čím se žene ta s tím pometlem?

Dorka: Francka? Asi za penězma.

Petronel 2: Jojo a správce? Nebo to hrabátko?

Dorka: Pan správce by rád mladou pěknou ženu a náš pan hrabě? Nad ránem platil za celou hospodu, tak chce asi jít o žebrácké holi.

Petronel 2: Ty Dorko a kdyby každý dostal to, po čem touží?

Dorka: Tak by každý musel být, jak anděl nebeský. Asi *(Petronel jde za Uriášem)*

Správce: Máme vás čekat na večeři, pane hrabě? *(Správce vyprovází hraběte)*

Hrabě: Snad pozítří. Hlavně připravte tu smlouvu, ať to vyřídíme hned po Vánocích.

Správce: Ano, bude mi nejvyšší ctí si ty polnosti koupit za dvě stě padesát dukátů.

Hrabě: Říkal jste tři sta!

Správce: Ale, kde bych já vzal tři sta dukátů?

Hrabě: Tak dvě stě padesát, ať nejste škodný.

Správce: Ano pane hrabe, dvě stě čtyřicet bude. Ne dvě stě padesát já jsem to popletl. *(Hrabě odjíždí na koni. Petronel dojde za Uriášem na louku)*

Petronel 2: Uriáši, tak já už vím, co všichni chtěj. Správce nejpěknější panenku za ženu, Francka peníze a hrabě chce jít o žebrácké holi.

Uriáš: Tak na co čekáš? Mošnu máš, tři hříšníky taky, tak ať to lítá.

Petronel 2: Nejdřív Francka, dáma má přednost. *(Petronel 2 bouchne do mošny. Na hradě Francka ve své komůrce schovává ukradené lžičky a v tom se jí z truhly začnou sypat zlatáky. Z hraběte se stane žebrák a správce se zakouká do Dorky. Chce ji políbit, ale Dorka mu dá facku a uteče. Ten kouká, jestli to někdo neviděl)* Tak a je to, každý dostal, co chtěl. Odcházím do nejbližšího kostela, očekávat svoje nanebevzetí.

Uriáš: No počkej, to jdu s tebou. To chci vidět. *(správce přichází do komůrky Francky)*

Správce: Já jsem věděl, že kradete, ale tolik?

Klíčnice: Ale já přece! Co si to dovoluujete pane správce, já přece nevím, kde se to tu vzalo. Já a krást?

Správce: A co je tohle? To já budu muset nahlásit.

Klíčnice: Nenene. Proboha pane správče, přece byste mě nedal na pranýř. Slibuji, že už nikdy,

já udělám cokoli.

Správce: Cokoli? A co takhle donést něco, někam?

Klíčnice: A co? Kam? *(otočí tabulku a zlatáky jsou u Dorky)*

Správce: Dorce do komůrky *(Žebráka chytanou drábové. Správce vyšetřuje krádež)*

Klíčnice: Moje peníze jsou pryč, okradli mě.

Správce: Ale, ale dívala jste se pořádně?

Klíčnice: Všechno jsem prohledala, jsou pryč. Dorka, neviděla jsi někoho? Ty jsi šla přece kolem, viděla jsem tě.

Dorka: Ne, jestli mi nevěříte, můžete se podívat do mé komůrky. *(Správce, Francka a sluha Josef prohledávají Dorky komůrku a najdou dukáty a lžičky)*

Klíčnice: To jsou ty moje a lžičky z kuchyně.

Dorka: Proboha, kde se to tu vzalo? *(Sluha Josef najde řetízek)* To je po mamince!

Klíčnice: Taková hanba, zlodějko!

Dorka: Já nic neukradla, to mi sem musel někdo dát.

Správce: Ticho! Teď už tě bude vyslyšet rychtář v šatlavě.

5. KOSTEL

(Petronel přijde do kostela, začíná se modlit)

Petronel 2: Matko Boží, ať už jsem zase co nejdřív nahoře. Svůj úkol jsem v podstatě splnil, šlo to rychle. *(Petronel ukazuje na nebesa a zjevuje se mu Marie)*

Marie: Petroneli! Co jsi to provedl? Kde máš napraveného hříšníka? Peklo ti už otvírá bránu. Nikoho jsi nenapravit a hodné děvče jsi uvrhl do neštěstí. Obrátil ses o pomoc k peklu, pomáhal sis mošnou a všechno co jsi vykonal, rozmnožilo zlé skutky smrtelníků.

Petronel 2: Co mám dělat, já nechci do pekla?

Marie: Důvěřuj Bohu, nemysli jen na sebe. Pak celé nebe ti pomůže. *(Petronel odchází z kostela a před kostelem na něho čeká Uriáš)*

Uriáš: Kde se tu bereš?

Petronel 2: Dostal jsem významný úkol. Musím zachránit Dorotku.

Uriáš: Jo? A kde ji máš?

Petronel 2: To se právě ještě neví.

Uriáš: No, já bych se vsadil, že v šatlavě.

Petronel 2: V šatlavě?

Uriáš: Je libo mošničku?

Petronel 2: Ani vidět, ani slyšet! Ty zmetku pekelná.

6. ŠATLAVA

(Drábové přivedou žebráka)

Žebrák: Já jsem váš hrabě, což mě nepoznáváte?

Rychtář: Tak co s tebou špindíro?

Žebrák: Já jsem hrabě tohoto panství.

Rychtář: Povolení k žebrání máš? No, tak to pěkně spočítáme. Lež, potulka, napadení drába.

Dráb 1: Já bych ho radši pověsil.

Rychtář: A to jako za co?

Dráb 2: Přece byste nás sem nehnal krmit žebráka i o Štědrém dnu.

Rychtář: Zítra budeš viset.

Žebrák: Copak se všichni kolem mě zbláznili? Přece mě nemůžete jen tak pověsit?!

(Ve vedlejší šatlavě je rychtář, správce, drábové, Francka, Dorka a probíhá výslech)

Rychtář: Francka vypověděla, že jsi přišla do zámku bez krejcaru.

Dorka: To je pravda.

Rychtář: Pod peřinou máš sto zlatáků.

Klíčnice: A lžičky.

Dorka: Ale já nevím, kde se tam vzaly.

Rychtář: Tak to bude rok šatlavy a výprask na pranýři.

Dorka: Né prosím vás, to né, jsem nevinná!

Správce: A co kdyby se za ní někdo zaručil. Víte, co myslím rychtáři?

Rychtář: To jako, že byste se s ní oženil? Se zlodějkou?

Dorka: Vy byste se se mnou oženil?

Rychtář: Tak co, pranýř nebo svatba? (*Rychtář, správce a Francka odchází*)

Žebrák: Dorotko, nepoznáváš mě? Dneska ráno? Držel jsem tě v náručí.

Dorka: Ty? V životě jsem tě neviděla.

Žebrák: Tak ty jsi ukradla lžičky?

Dorka: Nikdy jsem nic neukradla! Teď mě poženou na pranýř.

Žebrák: Mě chtěj zítra pověsit, ale já to nedovolím. Tebe taky pustím. Já jako hrabě tohoto panství.

Dorka: Ty a hrabě? Viděls někdy naše hrabátko, namyšlený floutek, co se honí za pitím a karbanem. Nikdo ho nemá rád.

Žebrák: Ani ty ho nemáš ráda, Dorotko? (*Dorotka hází žebřákovi jablko*)

Dorka: Chytej, ty si ho budeš vážit. (*Přichází správce s drábem*) Pane správče, copak vám nevadí, že mě mají za zlodějku?

Správce: Kdopak by se opovážil otřít se o moji nevěstu? Ale když si zítra dojdeš pro výprask, už tě nechci. Rozumělas!!!

Žebrák: Nedělej to Dorotko!

Správce: Já věděl, že přijdeš k rozumu a svatba bude hned zítra. (*Správce odchází s Dorotkou na hrad a k šatlavě přichází Petronel a Uriáš*)

Petronel 2: Tak, a co teď?

Uriáš: A co nějakej svatej, máte jich plné nebe.

Petronel 2: To máš pravdu, jenže to by chtělo někoho od dveří jako zámečníka.

Uriáš: Nebo zloděje.

Petronel 2: Dej pokoj, kdo by mi tak pomohl. Svatej Petr mi nebeskej univerzál nepůjčí, Florián ten je spíš přes hasiče, Barbora! Ta se dostala z vězení.

Uriáš: To aby to zvládla taky dovnitř.

Petronel 2: Svatá Barborko prosím. (*ocitnou se v cele se žebřákem*). Díky, Barborko.

Žebrák: Co to? U všech čertů!

Petronel 2: U všech? To zase ne!

Uriáš: Jeden by nestačil vaše hraběcí milosti?

Žebrák: Ty víš, kdo jsem? A ty jsi?

Petronel 2: Anděl Páně, hříšníku.

Žebrák: Anděl, čert, já jsem se zbláznil.

Petronel 2: Nezdržuj nás. Kde je Dorotka?

Žebrák: Správce jí odvedl. Zítra si jí povede k oltáři.

Uriáš: Tak to se ti povedlo. Ukázková náprava hříšníka. Já sám bych to lépe nesvedl.

Petronel 2: Já se snažil.

Uriáš: No, když strčíš lakotné holce kopu zlatáků, bezcitnému hamižníkovi nejhezčí panenku a z jednoho floutka uděláš žebračka tak co?

Žebrák: Tak to vy dva jste mě?

Uriáš: Já ne, to tady náš nebeský odborník.

Žebrák: Co jsem ti udělal, vždyť mě zítra pověsí.

Petronel 2: Já jsem se tě snažil uchránit před peklem.

Žebrák: A co Dorotku, tu taky, ty matlo? Musíš mi pomoci.

Petronel 2: No to je najednou nějaký péče, ještě v poledne jsi nevěděl, jak se jmenuje.

Žebrák: Ale teď už to vím, A tomu mizerovi jí nedám. Musíš mi pomoci!

Petronel 2: Ano, ale jak musíme na hrad.

Žebrák: Ne, nejdříve se musíme dostat ven. Kdybych tak byl alespoň třicet mil daleko.

Uriáš: Třicet mil, no to je maličkost. *(Uriáš vezme mošnu a všichni jsou 30 mil daleko)*

Petronel 2: Říkal jsem ti, že máš nechat tu zatracenou mošnu na pokoji.

Uriáš: Jak jsi nás asi z té šatlavy chtěl dostat? Košiláči.

Žebrák: Já jsem chtěl na hrad.

Uriáš: Ty jsi chtěl třicet mil daleko.

Žebrák: Ježíš, to se tak říká.

Petronel 2: Neber jméno Boží nadarmo. Ta mošna mi nesmí přijít na oči a ty také ne, zmetku pekelná. Jdeme.

Žebrák: A kam?

Petronel 2: Za Dorotkou, nebo už tě to opustilo? Kolik jsi to říkal? Třicet mil? Tři by ti nestačily?

Žebrák: Mohl jsem říci tři sta. To je najednou tma! (*mžourá do publika*) Anděli, víš, co vidím?

Petronel 2: Opovaž se to říct nahlas, sotva se začneš napravovat, hned by sis to pokazil.

Žebrák: Takhle se tam nikdy nedostaneme.

Petronel 2: Copak mi nikdo nepomůže. To se tady nedá nějak rozsvítit? No jasně, Svatá Lucie noci upije, Lucinko prosím alespoň doušek. (*doběhnou k vodě*)

Žebrák: Tak a co teď, kdyby se dalo přejít po vodě.

Petronel 2: Jo to u nás dokáže jen mladý pán, to je elita, tam já si netroufnu. Zmrzlý!

Žebrák: No to jsem.

Petronel 2: Ne, já myslel tři: Pankrác, Servác, Bonifác. Kluci, buďte tak hodní. (*modlí se*)

Žebrák: Já už nemůžu. Kdybych tu měl svého hnědáka.

Petronel 2: A bělouš by ti nestačil? Svatý Martine pomoz nám, já ti dám na Bělouška pozor. (*přiběhne kůň*) Tak, to je Běloušek, ale já tě varuju. V životě jsem na tom neseseděl.

7. HRAD

(*Z hradu vychází svatební průvod. U kapličky na ně čeká čert převlečený za faráře*)

Správce: Tak pane faráři, rychle k věci, ať je to hotové.

Uriáš: Co Bůh spojil, člověk nerozděluj. (*Při polibku přibíhá Petronel se žebrákem*)

Petronel 2: Uriáši! Svatba neplatí.

Správce: Co, jak neplatí, co neplatí, Dorotka je moje.

Uriáš: Copak čert může někoho oddat? (*Žebrák odstrčí správce, chytne Dorotku a utíkají*)

8. KOSTEL

Dorka: Ale počkejte, kam mě to vedete?

Petronel 2: Já vás teď oddám a bude.

Dorka: Já ho nechci.

Petronel 2: Jak nechceš, copak jsi neříkala, že si vezmeš třeba chudýho, když je hodnej?

Dorka: Ale já nemůžu.

Žebrák: Přece si nemůžeš vzít někoho, koho nemiluješ?

Dorka: Nakonec si prý zvyknu. A koho bych chtěla, toho nedostanu.

Petronel 2: Tak koho vlastně chceš?

Dorka: Já mám ráda Maxmiliána.

Žebrák: Já jsem Maxmilián.

Dorka: Ty jsi žebrák.

Petronel 2: Uriáší mošnu.

Uriáš: Anděli, podáváš ruku peklu.

Petronel 2: Já vím. Chtěla jsi Maxmiliána, tak si ho měj. *(výměna žebračka za hraběte)*

Hrabě: Dorotko moje. *(Petronel 2 s Uriášem odchází)*

Uriáš: Tak pojd'.

9. NEBE

(Petronel se dostává do nebe a potkává Boha)

Bůh: Vítej doma Petroneli.

Petronel: Já nejsem v pekle? Jak to Pane Bože? Vždyť jsem nenapravil jediného hříšníka?

Bůh: Jednoho pece.

Petronel: Jo? A koho?

Bůh: No přece sebe, toho sis ani nevšiml? Pro štěstí jiných si obětoval sám sebe. A to je veliký skutek.

Petronel: Odpuť mi to Pane Bože, teď vím, že bych jinak soudil duše před branou nebeskou.

Bůh: Tím jsem si jistý, vždyť jsi unikl peklu jen o vlasek. *(Petronel a Bůh odcházejí za ostatními v nebi. Ježíšek běží za Bohem)*

Marie: Ježíšku, bačkorky!

Ježíšek: Táto!

Bůh: Ty lumpíku, pojd' sem. Veselé Vánoce, Ježíšku. Veselé Vánoce, Vám všem.

KONEC

